

عنوان مقاله:

جهانی شدن و منطقه گرایی: انفکاک یا هم گرایی؟

محل انتشار:

فصلنامه روابط خارجی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سید محمدعلی موسوی

خلاصه مقاله:

جهانی شدن تاثیر عمیقی در اقتصاد سیاسی کشورها و افزایش تجارت بین الملل داشته است. از سوی دیگر منطقه گرایی نوین در طی دو دهه گذشته در نقاط مختلف جهان به روندی رو به رشد تبدیل شده که منجر به فزونی تجارت بین کشورهای عضو و روان سازی جریانات مالی انسانی در درون منطقه شده است. این امر به عنوان گامی در مسیر تقویت جهانی شدن تلقی می گردد. اما برای عده ای، این رویکرد از یک سو موجب کاهش تجارت بین منطقه ای و کاهش فرایندهای اقتصادی جهانی و از سوی دیگر باعث تشدید زیان برای دیگر مناطق و کشورها شده است. بر این اساس منطقه گرایی مانعی در مقابل جهانی شدن تلقی می شود. این مقاله بر آن است تا نشان دهد منطقه گرایی نوین به رغم افت و خیزهای آن نه تنها مانعی در مسیر جهانی شدن نیست بلکه از یک سو نقشه راه جهت ورود به فرایندهای جهانی شدن می باشد و از سوی دیگر سازوکاری اساسی جهت هدایت و تسریع روند جهانی شدن است. هنگامی که نظام جهانی با بحران های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی روبه رو می شود اتحادیه های منطقه ای برای حمایت از اعضای خود تا حدودی درون گرا و حمایت گرا می شوند اما در مسیر خروج نظام بین المللی از بحران، آنها نیز هم گرایی جهانی خود را تشدید می کنند.

کلمات کلیدی:

منطقه گرایی، جهانی شدن، تجارت، حمایت گرایی، اتحادیه اوپایی، امریکا، آ.سه.آن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1292259>

